

Obaja

Vložil madonna - 05/02/2011 20:54

Dobry vecer, nastupila som tento rok na vysoku skolu, mam 19 rokov. Moji obaja rodicia su alkoholici. Otec pije sem tam, teraz bol dva dni staty vkuse, matka pije takmer kazdy den. Spia oddelene. Otec sa aspon postara, navari, ide do prace, matka minie vsetky peniaze na alkohol. Stale ked si vypije, zacne mi nadavat, hresit na mna a fyzicky napada otca. Ja to znasam uz dobrych 7 rokov. Presviedcala som ich ja, presviedca ich cela rodina, nechcu sa dat liecit. Som psychicky mimo, nedokazem sa velmi skamaratit, nie to este mat vzťah, lebo vo vnutri ma tazi to, ze ja by som nikdy nikoho nemohla vziat k nam domov na navstevu, nemohla by som mu predstavit rodinu, tak sa kontaktu vyhybam. Ma takyto zivot este zmysel?

=====

Re: Obaja

Vložil Liba - 06/02/2011 04:57

Madonno, jistě, že má život smysl. Copak Ty můžeš za chování rodičů? Ne! Dodělej si školu, chod' na brigády, abys byla co nejméně doma, zkus koleje, protože na podnájem těžko budeš mít peníze, uteče to, budeš svou paní, odejdeš z domu, lásku, přátele určitě najdeš taky, jen se neobviňuj, nestyď, Bude dobře, zasloužíš si to.

=====

Re: Obaja

Vložil Lukáš - 06/02/2011 08:53

Ahoj Madonno!

Znám tyhle pocity velice dobře a bojoval jsem s nimi hodně dlouho. Člověk se vlastně stydí za své rodiče, v mém případě to byla mamka. Prožil jsem s těmito pocity téměř celé dětství i dospělost. Hodně mi pomáhaly moje koníčky, jako kytara, modelářství. Hlavně kytara mi pomohla dostat se mezi jiné lidi, najít kamarády. Zkus zapřemýšlet co Tě opravdu baví a soustřed' se na to. Chod' na nějaký kroužek a neboj se o sobě mluvit s druhými. Než jsem překonal pocity o kterých píšeš, mi trvalo velmi dlouho. Nic jsem pro to nedělal a to byla chyba. Musíš směřovat k osamostatnění. I když ve tvém věku Ti to zatím přijde hodně těžké a máš před školou, chápu. Já zůstal doma až moc dlouho, nedokázal jsem si představit, že bouchnu dveřmi a budu najednou stát na vlastních nohách. Byl jsem na své mamce závislý, stejně jako je ona dodnes na mně. Sám jsem si prodělal své alkoholické období a před týdnem se vrátil z léčebny, snad poprvé v životě se cítím nezávislý na mé mamce. Tento týden si odstěhuji poslední věci ze společného bytu, kde už ani jeden z nás nebydlí. Nemám na to místo dobré vzpomínky. Snaž se osamostatnit co nejdříve, dokážeš to. Já s tím otálel ke své škodě i škodě mamky moc dlouho. A hlavně, život vždycky stojí za to. Držím Ti palce. Lukáš

=====

Re: Obaja

Vložil Verča - 13/02/2011 23:26

Ahoj Madonno,

souhlasím s Líbou i Lukášem. Ty přece nemůžeš za to, že tvoji rodiče pijí. Jsi chytrá holka, dostala ses na VŠ, vím, že pro nás, kteří mají doma alkoholika, je pak studium o dost náročnější...pokus se sehnat si kolej, nebo alespoň brigádu, dostaneš se do jiného prostředí, na jiné myšlenky, do kontaktu s lidma, osamostatníš se tak postupně...Myslím, že ty se nemusíš za nic stydět. Podívej se po okolí, dnes téměř v každé rodině je nějaký problém. Já mám mamku alkoholičku, dříve jsem se také styděla o tom s kýmkoliv mluvit, ale dnes je mi to už jedno (mluvit o tom). Prostě to tak je. Ne že bych to troubila do světa :), ale nestydím se za to. Opravdové kamarádky a kamarádi to pochopí a naopak pomohou! Také jsem narazila na lidi, kteří mě ranili, že mamka pije, ale bohužel, takoví lidé byli, jsou a budou...pak jsem ale také poznala opravdové kamarády a za ty jsem ráda. Držim palce :-)

=====

Re: Obaja

Vložil Liba - 14/02/2011 07:41

Posmívat se Ti může jen člověk, co nerozumí, nebo hlupák, a nás Dámy přeci blbec neurazí!Jasný?

=====